B
989-
998.

61

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
B. 989-998

רבּוּ
תפלת השחר
אחעל הכהן
פסק כ״
אוֹתָ רבּוּ
כ״
הפלות והפורקן
לרבּוּ כ״
הועתק ומבמשם
תל׳ יול פחחם לפרון
תוכחות ותקנות
מוהרה כ״ נתנל טרבוט
דשוליה
ויהי לבוכ ורע
תפלת הרעב
לרבּוּ -
ומשודה תוג
בקשת בין איש
לל אושון ...
בשנת תסג

K. AKAD. KÖNYVTÁRA

B995

ובמה בשרן בל יבך אינו לבוד בפעולת ובקשת בטיבה קרבה. ראמר
לרך ובשעה שבוא שמע מד בדרך, סלוך בחוצה לבולך עתה באוקמתא בין
מאמקומות כי בזוא תבריה תיקון בתי תנינה שאחרו תבתי בקלקל שעל כ
נקרא אלה לעבדה ביר אלבה עם בהקיל: ינן אלה פיא בטבנה בתי
שבר בפסר בזוסר ועד בזוסן בתבן שבצנעים אמקומות תשבה
לאמר, קלקל שאחר סוף ליקח עתה בדרך לפשעבה שלו אל שיבבר
בבירור שבוא טחוה בתקום תיתר ובשתן בסבבה שבר

אין דבר בעשבה

ביש טרבאן ולון מבושבה שלו בבושבה רבה בשעה שאפבקין
מעבים ואוחרי: בושבנשן שבפה ולבא בבקין ובבים בחשבה בעשין
בשתנה אשן בלה. טרוך עלם א ואחר בחלבא בין שבע בשתקבלשן
לאר. טרוך עלם שבע ובן בולם בר ראוה אשבע בל ואחר בבבין
עם שבה בוב יבבחבר ובוא טר לבל. ל"ן ויש תבתין ואינן
טרבאן בר שבא בל בי חבא בקין ואחר טרבאן ולון אבל
ראשבה נאה עבה: ובי, בעבה אין כל ר"ן. לבן לל בבוכן ובי.
בעבה בתבבא שבן ל שבעים בבל אבל לל ר"ן: תבלים
מסלק תאר אבל בבשן בשלה בר תאה בשיבה בתבבאי שבאה
ובי בבשן בם שבעה בבא ובבבר בבולך בבבך בבלאה
שבן תאבלה לבוא: בלבה תבבשן. בובה בבסיל שבל באוחר.
בל ל בסובים בבבוב. ובבל אבל בר ובסיבן ל שאבה אל
אבלם בסר ל תבר ל בסבל ובבן בר בבל בובבים אלה, בבאר בם
בבל. בר בבה ל בבר בבאים ל אחבים אל ל. בבלם אל בבבר
בבל

אבו יום ובבו

ל בבלה ול בלה בבל בבל בל בבל אחרה אבל בבלה בל שבר בבל בל
בבל
בבבלה חבר בבבל ובבבל ובבבל שבבבר בבלה ובבבבבר
לבבן בלל בבל בבבבים בבלה שבבבל בבל בבל ובבל בבבבר
שבר בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל

ס"ם. ולפי אמרו שיבא בשעה בזאת עד כמה תלמוד שיעורה אל
ולמי ולמשיך. ס"ל לראשון עמוק משרה לה כי. שמה מלא. ס"ל לראשון
אשר. אבל בוטח בך ס"ל בשעה בתלך. ושמר כוס קראת לך. בתלך
בדרך אמר. הנה רב. ברך את בנעריה ויקבא בפה שהי. ושם אמר.
אבהם ילמדם וידע לדוב בקרב מאדן לך. לשמרך כיון ס"ל כיון
לשמרך ס"ל לשמרך כיון לך על כנוד. ובזה ובזה יגר שמה: כל
אלה ברכו בתו ששה. ושמר הנבר בירכן בתחתון. שכל
שם בבנעה ושר בשתים אלה:

בדרך בדרך. שיש. יהו על בתרגום ויאמר

אברם ואברהם כשהבא לה וקבשו לתוך הלב בתחלה בקבה
הנר. שלא יגיע לשם תקרב הנר ומעבר יד לילה. שהרב בדרכו
ברכה לילה. לילה:

עמ' יאל

אבל רבו לשלם ס"ל שהרי. ס"ל שלו על יד. יתיב שרי. חנה ס"ל משה
שתיה מאדן. שלי. שהריב שרי. לשלם. שלך. ישבה: ס"ל. שהוד מאד.
ובאי מאדן ובר שלם. שהנר ישרל ס"ל מלינה אחר כיון בחובלה
כיון ברוך שם הבור תלבו לשלם ובר לשמרך קיון ס"ל. כיון
שמה לבו ולבה הנר ס"ל בכל מעשיה. לבו איש בשם קיון שוב
לך בשם ס"ל. ישרל לשם. ביה ולשלם. היתה לבה ומשמה
ברכו ולשלם אברם ואתה. בשלם ומל ומי. שבע
ובשמה אבל רבו לשלם ס"ל. כיון בשם אל"ל. בשינה אבל בנר
אחר.

מרוב לבנים מבנו לבים לשלם בהתיב ברבים הבל אויבים ולבים
ומבל בשם ברך אמן. ובשאחר מרוב לבנים מבנו לבים. כיון בשם
הלל"ל

בשלא הן בעוד בבב בו. יתיב בשער בעוד מל לב. ביום שלא
ואחר בבבום יסלח ונת חטא ואל"ב אחר

ויבי. הלל. מל בשרי אשר סכבם בם ולא ראם אחרי. בו. שבב
בם. אמל. כן יעקב לבו ולבה באור ס"

כי לא בעבור. הרי אינו כשר לקיים ואומרים לך כשר הוא לקיים לשון
ועד
שקלה לוקח לרבן יקח קודם עבדיו שקונין שלו ועשה לא שבא אחרי.
הלך ואומר אבי
מי שנתר את כוח תחת שאול בחלק בחברה בזא. שתרבה בנים ורבה
מן חלב כי כשם אלבשה בשרתא
ביגלא לרבן. אחרי רבה בשם בפסים
ירדו לו עבדיו לבית. והמתנו לו שאחר לא אבא ולא בשם אשר
בחלק ואחרי. כן אבא. ואמרו
יב. מנין תלמוד לומר ולכן אמרו. שלמה לו שרים בקנים —
ביבא. אם יבא בפסים שלבו עדי. כל לבו ויצא אמר. הלל אויבים
ולסיים ואבל מרבעים בתרגשים ובאמר לשלם ויתקנו לו בשרבים
ובגדרים כשם כמו כאלה שלו. שאחר לשלמו כי שלא יבלו
לשון כי לו אויב לבשם אין סלם:
שלא קנים לו אמרו יום בבוקר קודם שקנא מסתר כוך בקבר
לו. יהן ואמרו
כשם לקי. ישרל ובשם אלהא
קלה תפרשן ל/ פסוק א לשאין בדרך ל. פעמים
ושם כמו אשר שרתי
בשלא לרבן. קח חשב תיבה תחת ראשיו בבא בדרך ויבדוק כדו
ביתנו לאחרונו ונאמר. קח כדו מים מן הנחל וקודם שישקם. אחר
תחת בדרך אשר אתה שם כן כדי ראשי. נמשיך תכנה לא שרתי —
ולקיים הוא כי כן. שיחה לבן עדר חסר לאמר. ראיא שם ומשנה
ומטאה ובבר. ובא תובן הנשקים אם סלם ומשם. מרד ופרם המרכבה
ראשים
לבבכם תלו לבבכם שרתי. שרתי לבבכם
שם לב. ובא מן סוף. לכם שלא פסוקים ראשונים הברשן בראשון

ראו שם כי אני הוא ואין עוד. אני אותן נאתיב תלמי
הלב תוכפות שלא ינום ולא ישן ולא
לו מי שאתי בפסוקים מי בשתיין קורא שיחיה בברכת הקדוש ברוך הוא
יפה. שרני ולא אמר
מה לאמר

בשעלים לך חלק לעבר ולעבר שיש אצבע קטנה לו
עשיתי לי שתור לאמר ובעמוד תשלם ועד עולם
עד שיהיה לאמר לחלק לי. שתיה חלב רע, שתור אל
פה לא נשתה לא יבבה ורע חלק לי. שתיה חלב רע, שתור אל
ולא לאמר שלא יבבה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי. אמר
לאמר לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי
לאמר לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי
לאמר לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי
לאמר לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי
לאמר לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי
לאמר לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי
לאמר לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי
לאמר לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי שתיה לי

ואני אראנה ואין חיי חלש: כי אשא לשמים ידי. ואחדיל חי אובד
לעולם.

נפטר בא עקיבא כ"ן אבי אבוי כ"ן חיתו"ת אפיר ואפיר מתלמ
ואני אראנה כ"ן חיתו"ת. פול ואחדיל חי אובד כ"ן ... ולא כן יבדק
אבי טוא שלא נפל אחר מן בטוח בקול אל ב"ב

סדר הבולך בדרך מלחמה ובדרך בין בטוח יתרה

אחר שמא בר ובלבד בדרך ויבדק כי הדר ל"ב יום עד יותר לבטוח בדרכו ובנוע יתור הוא
לך ובדק בטוחה. ויטבור אל מעבר יום ובדק אל שבי. ושברו ושל ה"ה ל"ל ל"ל לבי ל"ב יום
ב"ה ובלה ובה ילד ל"ב שתרו לבן ויבדק בבטוח שבר תורה בדרכו לבטוח בתורה לבטוח בתורה לבטוח ויפה אין
בהתבנו יעקב הקדוש ונשבע בתורה ותורה לבטוח בדרכו בדרך בדרך ושמרו אל לאת ושמרו אל לאת לבטוח
ל לבן בשנשבע לבן ב
ו ל"ב ל"ב ל"ב

בן מעניך וכו׳ נשתיק רשעים ראה כי אמת ה׳ אתה. עתה
שוב הבריאם. עוד תלבן לך ובבבא תמיך לך את יום
לבן ה׳ אל ויקבא שם בתקום בפיו ותמיסה׳ עמן
שמע. ע׳ה׳ יבך אל עתה כשאתה, ואמר שבל השושנך קינו׳ה׳
קינו׳ ה׳ השושנך קינו׳ ל׳ מעתים
יה׳. בפעמ בארץ ויאכל תשב קומה ה׳ ויבינ אל׳ כבר ויעסק
ושושנך תמך ובחולם ואכל שובב ה׳ ובכון לבם. ואל׳ ל׳מעתים
ברכך ה׳ ויעתיך. אר׳ה׳ מנ׳ ל׳ך עתוך. שא׳ה׳ מנ׳ ל׳ך ויעש
לך שלם ל׳ מעתים.
ל׳תלאך בדל אמן מלרע. יבך אל בעתים ויקבא בבבר
שמי ושם אמן אבבם ולבדם ויבון לרוב כבבר באר׳ה׳ מעתי׳
וסיים לנ׳ה ואמר. אמלי׳ מעתים
יה׳. בעמ ה׳ ל׳ר׳ עלינ ומעמה. אמר. ל׳ר׳ בדנב שלנר
ומעמה. ל׳ר׳ בדנבן. ושב כמר עלינ כל שב. ל׳מן אות
ה׳ מבם. ולבלבן. ל׳. אבשת בר כי בואר לשלך תבת. מקום מבר
אמן באבדון. יה׳ לך ל׳ מן בעמן מסה ל׳ב ומבמה ואתן
לנ ל׳מא אמרל לנ מל׳ ל׳מן. ומבם מבר באומת. בלנ מלבב

שלא תטמא לו אמה כל ימיו ועליו לא יבא באבלך כי תאבד
הטלך לשמיך כל בריך

והשיאתי כי תאבדו ל"ל כבר בתחילה כמו אמר ראבד מ"ד סיס
לבן בכל מיני ערוס כל לבנו ותבב מרוב מ"ד תקון ולבו ל"ן
כילו ומשיאתי לשמיך עד יבוא כמו אמר פולן בתקון לשמיל
לבו מלבנו כי תאבדו תבלך ס"ן יוסף כמ לתיב מ"ד בקבה
ל' מנוס אוהד אלך

מ"ד בנוס משאוך מן ענך באמן תלך מ"ד שמ ומן עדיך
ראוס בבכי ולבן כי כי משם ומבטחו אטרבדו כי כבר שמו
מקראים ומשמו שמו אבי בבבה אתלבו ומבבבו: אוך מ"ל
אטרבבו ומראבו בשונו

ומה"ב יאמ שיר מתלמ אשמ עיני לבריס עד ובבתיכ מקר
ל"ל ובנוך מנוסמ ומתר מן אמ

כי בקם מלבנוך ב מן ומ מ אמנו מן מ אבבבס ומ מבתק
מן יומס שמב בבמ מלמ מנוס מנבר בתחנו ומבנוס
טיבבו מו המנוך מ מבבך מן אמנוס ומשלמ בנוס ומבד
יומ מבל מנוס מנ ומקומ מנ ומבל בבלס ומלמ בבנך
בבס ומבל אוב ומובב ומלסיס ומיס מנס בבנך ומנס
ומנך בבנ ובנס מבל אבלך ומקמ מ מ בנוס מבב
בנס מיסר יומק מבנ מבנ מבנ בנוס מיסר בבס בנמי
ומאמ בבס מבאו אסיס מבי בבס אדוני סדיקי

בדיקי

ומיבאיס מן מ מן ומן ומ ומבן ומבנ בנ מבל בנמיס
ומק
ומבנ בנוס בנס בנמי בנמ בבנך מן אלך מנ ומ. מ מ
מנוס ומנוס ומנ שמר יומק מק מ מבמ בנוס בנמ מנ
בנוס מבן. בנס בבס מבא מבך ב מ. ומן. מבמ ומבל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לחלק בין ולא בחיים קיים ומיים שאינה לאיבה
בחיים קיים ומיים
יב. כשם שהחיים מקיים לחלק אחרים לא אברהם ולא
לבדם ולא. ומקבל הבריות בכבוד ומרוצא אשה לחיים שלא
אשה מרגש של רחמים ולאחר קרוטן שעדי רחמים ולאחר
כדי אחרים לרחוים ולחיים ולחיות לא פרנים ובחסידים
שבדל בעולם שאמור אם בים מנשאת ויחשו לו ולשאה
לאם לחבר ולהבין הברה לחתן מלמטה לעבה ולשמה קוד
ולחלקו ולאין לחמנים ולשמר כמו ובשוה בלאן שאמר
מקלים לחמוך בחר בחשיר ולחתנים לא יולדבר
בחבר רות ובדרום טוב בחר בחר בגרך ולשחרים מה הם לים
ומשאן חשבו יס ולדרות סועה חסר מצער ולחבדות מעים
ולחלוך אוים ולחבדים בעמן בים ובכשבה ולחל עם
ובחבר ישלמו לו. ובבדיקו לא אנוב לא חשיק ולא חבר לא
בים ולא מלחל ולא מחחב מלאה רות טוב מאוכלמיך
לבבין בחבים לבלרו ולשרבלו ליעבים לחתן מלמטה
חבר לבים ולמלחם לו שים עם ולבר ובחבר שאם
חשל בעמן בים כשוא לו אבה לשבחם: בלם סעבה
לבחבה ומחל לו ולשאר אם נחשיר ולעלמן כי כך חסיר
ולאחרים שבלך יב חבה ובר מעלם בלוה
ואולם מי לחעלם אשא עוד לבבים ולו
ובה אלחל לבלבר בלם סולם בעמן בחם לבלך
לבבר בחים יאחר לשוה חעים
כי לעבר בחים אלם אם ובחבר לא לחשחלם כי לך
בחר אם לא לבוה לבבה לא לבבר כי

והמבדיל יאמר ברוך

המבדיל בין קודש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום
הששי לשבת בין יום טוב לשאר ימי המעשה אשר עשה ברוך אתה ה׳ המבדיל בין קודש לקודש

ובמוצאי יום הכפורים יאמר ג׳ פעמים

המבדיל בין קודש לקודש

כי אמרת מחול עליהם עון והבדלת לזרע ישראל מכל העמים

ובמוצאי יום הכפורים אומר ג׳ פעמים

עשה יאמר שירה פעמים

הקדוש ברוך הבדלה הם היום הבדלה הבדל ועון הבדלה
הבדל שבת בשמחה הבדלת קדש לקדש על המים
הבדל הדעה לקדש על מים רבים קדש לקדש הבדל
קדש שופר מרום ושברי לקדש עם מרי. הבדלת ימים יבש
הבדל שלל לחסל ושירים הבדל בין מאתים קדש לקדש
הבדלת עם קדש לקדש יחד תבדל יחד תבדל קדש לקדש
יחד אמלל ויתשך עמם והבדלו כלו מעל הבדל לקדש
שב ושב לקדש הקדש לקדש שם הבדל יקדש יברך את עמו
בשלום

ובמוצאי יום הכפורים בעינא מחלא ומחילא אל״ל״ן בין
קדש לטוב לחולך מבדיל ולהשליך מחלא לעיל בין
המבדיל ומחל לבדיל בין קדש לטוב בשם של מחלא

קלה אחת הבית לא יאכל עד באביב ובזא תבוא בחנוך
ל משמים בשביעה אחת אלה: ואיך נבחן לב
איב לאובב כ"ן

עוד. כמה עונות כולן היתה ויאמרו ל"
הסירותי את כתפו נאמרו את אחרי. ואני לא יכול לבוא
אליך. בשעה פשעתיו חלה תרע מה בשביל
שני תערבם ישרא

לי שתן לא. לשנים תחלת כפה לא. יאמר
קמלו בשביעה אויבים. כולם ידע היתה ויעבור ויאמרו
מרים בם מרים. בין ל משמים
ראות שלום ועתה תמרוד ל"ל ובשעה שאמרו ראות שלום
אימה ומתר. ראמרות באביבם אחר בדרך ברוך
ראה לשמים. ויבין לדרוש. אחר. ובשעה כתר באבן
ראה עד באבן. שלא לא. יבא תשבים אז תשוב אדם קר
ברור נעבר בן באבהה ואיך ל משמים
תראה שלום אינתיה ומתר בדרך ברוך
כתר באבן
ותברב ל ואם שבר פרור לשנים לדרש
עד באבהה

כשעשה לו קרבן שיתור לכון יצא בשרם ויתור מעט לב דמקבלים
וכן מעט ב' ומעט ג' יצא בשרם ויתור מעט ולא יקבל עוד אחר מהם
תושבת שלו עיין שלה מעשה הקרבנות בשלה מן